

Haydee Cortes berättelse

"Jag blev döpt av Jehovas vittnen år 1970 i Arecibo, Puerto Rico. Jag trodde på Gud och jag trodde att Jesus Kristus var en Gud (enligt Johannes evangelium 1:1 i JV:s bibel) skapad av den sanne Guden. Jag trodde inte på ett liv efter döden, ännu mindre att jag var en medveten ande som skulle lämna kroppen när jag dog.

Enligt JV's läror vid den tiden (jag vet inte hur det är nu eftersom de ofta ändrar sina läror) var det bara en utvald klass som skulle ärva en ande vid tiden för döden, eftersom det var dessa som skulle ha ett himmelskt liv. Resten (enligt deras lära) kommer bara att dö och uppstå från jorden i den nya världen.

Jag trodde inte på någon form av mirakulöst helande, inte heller att Gud skulle kommunicera med människor genom visioner eller drömmar. Jag trodde att alla typer av helanden, mirakler och visioner var verk av Djävulen. Jag var väldigt lojal till Jehovas vittnens läror och ingen skulle kunna övertyga mig om motsatsen. Det betyder att vid tiden för min upplevelse var jag ett lojalt Jehovas vittne som inte skulle låta mig övertygas att tro någon annan undervisning, dröm eller vision. För att jag skulle tro på något annat än "sanningen" som jag hade lärt mig från JV:s så måste det vara något fullt av realism.

I oktober 1972 hade jag en njuroperation eftersom min högra njure var tilltäppt och slutade fungera pga av en bakterie som kallas "aeruginosa". Jag hade signerat en edlig förklaring som inte tillät blodtransfusion vid behov. Jag hade till slut bara en fjärdedel av min njure kvar eftersom läkaren tog bort allt som var skadat. Förutom detta var han tvungen att göra en plastikoperation av urinledaren eftersom den var trång och kort från födseln.

När jag vaknade upp från operationen förklarade läkaren för mig vad han hade gjort och att det fanns ett hål på den högra sidan av kroppen genom vilket det fanns ett rör som höll en påse som samlade urinen från den del av njuren jag hade kvar. Några få dagar senare sände han hem mig med ett rör men rådde mig att vara väldigt försiktig så att det inte skulle dras ut av misstag. Röret togs bort två månader senare. Vid den tiden var plastikoperationen redan läkt som doktorn hade förklarat. Några dagar senare hade hålet i min hud stängts och blivit fullständigt läkt.

I januari 1973 förstod jag att jag var gravid och for till urologen av rädsla för att graviditeten skulle påverka min njuroperation på något sätt. Urologen förklarade att det inte var någon fara med graviditeten. Laborietesterna visade att min vänstra njure också var infekterad av bakterien. Under min 9:e månad av graviditeten var jag tvungen att ta mediciner (för att undvika att bakterien skulle sprida sig och förstöra min vänstra njure) eftersom den bakterien var resistent mot all antibiotika förutom den som inte kunde användas under en graviditet. Senare under 8:e månaden av graviditeten kom läkarna överens om att göra kejsarsnitt för att ta ut mitt barn i tid.

Den 12 september 1973, var jag redo att gå igenom mitt kejsarsnitt. Medan jag fortfarande låg på operationsbordet kunde jag se hur läkarna och sköterskorna gjorde sig redo att göra sitt jobb och på något sätt målade de min mage med en orange vätska. Jag var bekymrad över det och frågade vad de gjorde. Läkaren förklarade för mig att de gjorde detta innan bedövningen, eftersom de var tvungna att ge mig bedövningen och börja skära på en gång för att undvika att bebisen blev nersövd.

De började injicera bedövningen och jag upplevde en konstig känsla. Min kropp blev stel, men mitt sinne förblev vaket. Jag förstod att de skulle skära i min mage och jag var inte nersövd. Jag försökte röra mig och skrek i desperation, men alla ansträngningar var förgäves. Jag började känna en fruktansvärd smärta, när de skar i min mage.

Plötsligt, mitt i min smärta, hörde jag en hörbar röst säga: "Se vad som kommer att hända dig!" I samma ögonblick drogs jag ut ur min kropp med ett plötsligt "swoosh". Jag rörde mig väldigt snabbt i en cirkulär rörelse på väg mot taket av rummet. Jag stannade och svävade där och tittade ner på vad de gjorde. Jag kunde se hur min bebis togs ut ur min mage. Jag kände mig väldigt ledsen och jag sade: "Ingenting kan göras nu, allting är över för mig på jorden." Jag blev så orolig när jag såg den där bebisen och kunde inte ens hålla den i mina armar. Jag kom ihåg mina andra barn med ledsamhet och sa: "Det här är slutet; nu kommer mina barn att glömma allt om mig."

Sedan började jag att röra mig uppåt. Jag var medveten om att jag inte hade någon fast kropp. Jag var någon typ av energikraft som rörde sig i snabb hastighet i en cirkulär rörelse. Jag var fullständigt medveten. Jag visste att jag var jag och jag hade alla mina minnen med mig. Jag visste att jag hade lämnat jorden. Jag befann mig på en nattsvart plats. Jag började ställa frågor till mig själv: "Är det här universum? Var är jag? Vart ska jag? Ska jag stanna här för alltid?"

Plötsligt började jag känna något väldigt märkligt. Det enda ord jag kan använda för detta är vända eller plåga. På samma gång kände jag ett behov av min kropp. Jag ville komma ut därifrån och jag ville ha tillbaka min kropp. Jag kunde inte stå ut med plågan. Jag kom ihåg rösten som jag hade hört på sjukhuset strax innan jag lämnade min kropp ("Se vad som kommer att hända dig"). Jag började skrika "SNÄLLA, LÅT INTE DETTA HÄNDA!" "JAG ACCEPTERAR ATT JAG ALDRIG NÅGONSIN KOMMER TILLBAKA TILL JORDEN IGEN, JAG ACCEPTERAR RENTAV ATT JAG ALDRIG KOMMER ATT FÅ SE MINA BARN IGEN, MEN JAG KAN INTE ACCEPTERA ATT JAG KOMMER VARA HÄR FÖR ALLTID". "NEJ, SNÄLLA, LÅT INTE DETTA HÄNDA!" Genast hörde jag en grupp med människor säga med en röst "Det här är för att du ska tro". Jag svarade "Jag tror bara på den Allsmäktige Guden".

Sedan blev det tyst.

Den plåga jag känt stannade av och jag började komma ner i snabb hastighet igen. Jag upptäckte att jag var tillbaka till taket av sjukhusrummet. Den här gången låg min kropp på en bår och jag såg en sköterska som knackade på dess ansikte och sa: "Haydee, vakna!" Jag kunde se henne tydligt medan jag rörde mig närmare. Sedan blev jag mjukt nersläppt i min kropp. Sköterskan

fortsatte att knacka på mitt ansikte och sa mitt namn. Jag öppnade mina ögon och där var hon, rakt framför mitt ansikte. Jag tittade på hennes ögon medan jag tänkte: "Jag önskar att du visste var jag kommer ifrån".

Jag kunde inte få upplevelsen ut ur mitt sinne och jag upplevde ett stort bekymmer över människor i världen. Jag tänkte: "Jehovas vittnen lurade mig, vi är andliga varelser inuti en köttslig kropp och vi kommer ut ur kroppen när vi dör! Människor vet inte vad som kan hända dem. De borde få reda på detta!"

Några få dagar senare blev jag utskriven från sjukhuset. Jag kunde inte sluta att tänka på min fantastiska upplevelse. Jag fortsatte att repetera för mig själv: "Jag var förd bakom ljuset av Jehovas vittnen som säger att ingen ande kommer ut ur kroppen när vi dör och jag fick just uppleva det." Jag började att bry mig om alla i världen. Jag vill varna alla för den där mörka platsen.

Det var ungefär en vecka efter att jag kommit ut ur sjukhuset som jag vaknade en morgon och kände någon typ av stramhet i ansiktet. Jag gick till spegeln och såg att min mun var vriden åt ena sidan. Mitt vänstra öga kunde varken blinka eller stängas. Jag blev hysterisk och rusade till sjukhuset. Läkaren sa att jag fått en ansiktsförslamning och ordinerade en serie injektioner och skickade mig på ansiktsterapi.

Varje dag gick jag för att få mina injektioner och jag började terapin som gick ut på att få elektriska minichocker mot ansiktet för att få nervrörelserna tillbaka. Olyckligtvis hade nerven dörr och mitt ansikte (som läkaren sade), skulle förbli så där för resten av mitt liv. Jag var bara 26 år gammal. Det var slutet på världen för mig.

Vid slutet av min ansiktsterapi upplevde jag någon typ av märklig yrsel. Steg för steg var det som att jag klev in i en annan dimension. Jag förlorade mitt minne helt, jag visste inte om jag gett barnen och bebisen mat. Jag kände det som om väggarna på huset höll på att falla ner på mig. Jag såg allting tillsammans, som träden och molnen, föll ner på mig. Det var hemskt. Jag grät konstant och bad Gud att åtminstone låta mig veta om jag gett barnen och speciellt bebisen mat. Min hud blev gulaktig och alla i min familj och i grannskapet (de berättade för mig senare) förväntade att jag skulle dö. Jag blev svagare och svagare varje dag. Min man brukade lämna huset på morgonen och jag var ensam med mina barn hela dagen till kvällen då han kom tillbaka. Ingen hjälpte mig med barnen.

En kväll kände jag en sådan stark svaghet att jag visste att jag skulle dö. Mina barn gick och lade sig och jag lade mig ner bredvid min söta 5-åring. Han hade hjälpt mig så mycket under min svåra prövning. Jag ville dö nära honom. Jag slog armarna om honom och jag började säga Guds namn. Jag sa: "Jehova, jag vill dö medan jag säger ditt namn." Jag nämnde inte Jesus Kristus för jag trodde inte på honom än. Även när jag hade min utanför kroppen-upplevelse och jag lärde mig att att jag var en ande inuti min kropp, trodde jag fortfarande inte på Jesus Kristus som min Frälsare.

Jag vaknade upp på morgonen ännu svagare. Jag gick upp och min andning var så tung och mina ben så svaga att jag på en gång förstod att döden var nära. Jag gick iväg från sovrummet och jag föll ner på golvet. Jag kunde knappt andas. Jag kände en skrämmande kyla inuti mina ben och min andning blev svår. Jag förstod att jag var döende. Jag sa lågt: "Jehova, ge mig mod att dö och lämna mina små barn. De har ingen att ta hand om dem."

Plötsligt såg jag en kvinna framför mig. Jag kände igen henne som en kristen granne jag hade. Hon brukade bo några hus bort från mitt. Jag brukade vända mig bort när jag såg henne på gatan. Jag ville inte att hon skulle prata med mig om Jesus.

Medan jag stirrade på henne hörde jag en röst som sa: "Gå till henne". Jag svarade rösten tillbaka "Jag kommer inte att förödmjuka mig själv inför en pingstvän". Rösten talade till mig igen och sade: "Gå till henne, du har möjlighet, du kommer snart att dö." När rösten sa det insåg jag att det var sant eftersom jag redan kände döden, så jag bestämde mig för att gå till damens hus.

Jag kämpade och kallade på min 5-åriga son att hjälpa mig upp och gå till damens hus. Jag planerade inte att fråga om helande eftersom jag inte trodde på mirakler. Han höll min hand, väldigt villig att hjälpa. Jag sa honom att om jag skulle falla ner på vägen till damens hus skulle han ringa någon om hjälp och ta mig till sjukhuset. Han gick med på det och höll min hand för att hjälpa mig. Vi kom fram till damens hus och gick upp på verandan. När damen såg mig öppnade hon sina ögon stort och utbrast: "Min Herre, vad gör du här kvinna, i en sådan kondition?"

Jag sade: "Mrs. Anna, jag har kommit hit för att be dig att be Gud att han ger mig mod att dö. Jag kommer att dö idag och mina barn kommer inte att ha någon att ta väl hand om dem. Hon sade till mig: "Låt mig säga dig något, Jesus Kristus från igår är densamme Jesus Kristus idag. Han har inte förändrats och Han kommer att hela dig så att du kan tro på Honom."

Jag ville inte höra dem orden. Hon sade: "Gå till ditt hus och be så kommer jag att be för dig här och du kommer att bli helad". Hon gav mig en liten flaska med olja och sa till mig att stryka oljan överallt där jag hade ont eftersom Bibeln säger att man skulle gå till de sjuka, smörja dem med olja och be.

Jakob 5:14: "Är någon bland er sjuk, ska han kalla på församlingens äldste, och de ska be över honom och smörja honom med olja i Herrens namn."

Jag lämnade huset men var rätt förargad över hennes ord. Jag kom hem och så snart jag gått in genom dörren kände jag återigen hur nära döden jag var och jag kände mig manad att gå ner på knä på golvet. Jag tog olja och smörjde överallt på min panna (det var en prövning att känna mig förlorad i en annan dimension). Jag smörjde den också över min vänstra njure. Jag kände sedan inom mig att jag skulle börja be. Jag såg upp mot himlen och plötsligt kom dessa ord från min mun, jag sade: "Fader, i Jesu Kristi namn och genom kraften från din Heliga Ande, hela mig, så jag kan berätta om vad du än gör för mig, vad Jehovas vittnen än säger."

I den stunden gick det verklig elektricitet upp genom mina fotsulor som rörde sig genom hela min kropp och upp till mitt huvud där den stannade en stund. Mina ögon var stängda medan jag kände elektriciteten. Så snart kraften lämnade min kropp, öppnade jag mina ögon, reste mig upp och tittade ut genom fönstret. TRÄDEN VAR PÅ SINA RÄTTA STÄLLEN! Jag utropade: "VÄRLDEN IGEN SOM DEN BRUKADE VARA! SMÄRTAN FRÅN MIN VÄNSTRA NJURE ÄR BORTA!" Jag sprang till spegeln och MITT ANSIKTE VAR TILLBAKA TILL DET NORMALA OCH MITT SINNE VAR KLART!!! PRISAD VARE GUD!!!

Jag började springa omkring i huset och ropade: "DET ÄR SANT ATT JESUS FORTFARANDE HELAR, DET ÄR SANT ATT JESUS FORTFARANDE HELAR!! JEHOVAS VITTNEN LURADE MIG!"

Jag mådde så bra att jag städade huset, lagade mat och gav till mina små barn.

När min man kom hem den kvällen frågade jag honom vad han ville ha till middag. Han stirrade på mig som om han såg ett spöke och frågade mig: "Vad har hänt med dig?" Jag sade: "Vad menar du?" Han sade: "Vad har hänt, eftersom jag ser att du mår bra?" Jag sade: "Vet du vad som hände? Jesus Kristus helade mig!" Min man utropade "Vi måste gå till kyrkan!" Jag sade till mig själv: "Till kyrkan?"

"Jag undrar vilken kyrka han pratar om. Jag hoppas att han inte pratar om Pingstkyrkan" tänkte jag.

Efter ett tag kom Mrs. Anna, den kristna kvinnan och hälsade på för att fråga hur jag kände det. Jag sade till henne att Jesus Kristus helade mig. Hon sade: "Du behöver gå till kyrkan och berätta om det här miraklet." Hon sade: "Låt mig få veta när jag kan ta dig till kyrkan." Jag sade: "Låt mig se."

Så snart hon hade gått gick jag till badrummet och medan jag såg upp mot himlen sade jag: "Du har lärt mig att jag har en ande, du har lärt mig att Jesus Kristus fortfarande helar. Visa mig nu var sanningen är och jag lovar att tjäna dig".

Genast hörde jag en röst. Den här gången hörde jag rösten inuti mitt huvud säga: "Jag är vägen, sanningen och livet: Ingen kommer till Fadern utom genom mig." "Jag är porten. Den som går in genom mig ska bli frälst." "Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret." Plötsligt öppnades mitt sinne upp av djup förståelse.

Jag sade: "Du säger att 'ingen kommer till Fadern', du säger inte 'ingen går till Fadern', det betyder att du och Fadern är ett." Jag sade: "Du säger att du är ljuset och om jag följer dig kommer jag inte att vandra i mörkret, det är inte vad Jehovas vittnen sade, de sade att om jag lämnade dem skulle jag vandra i mörkret. Du säger att du är sanningen, så sanningen är inte en religion, DU ÄR SANNINGEN! Ja, det vet jag med säkerhet att Pingstkyrkan undervisar. Så jag kommer att besöka Pingstkyrkan."

Hela grannskapet såg miraklet som Gud gjorde i mig. Jag fick tillbaka min normala ansiktsfärg. Jag gick till läkaren och alla mina urinprover var normala.

Läkaren sade mig: "Haydee, det här är första gången på två år som dina urinprover kommer ut som negativa." Inga spår av bakterien. Jag fick chans att ge mitt vittnesbörd till läkaren som höll med om att det var ett mirakel. På min väg ut från läkarens kontor erkände sekreteraren för mig att allihopa hade väntat på min död.

Senare lät jag göra ett sonogram och de fann att båda mina njurar nu hade normal storlek och att de var friska och sunda. Gud vare ärad! Jag bestämde mig då för att tro på Jesus Kristus som min Frälsare och Herre och började att besöka en kristen kyrka.

När jag gick in i kyrkan för första gången kände jag att mitt hjärta fylldes av en extrem glädje. Jag gick fram till fronten och gav mitt hjärta till Jesus Kristus tillsammans med min man och mina barn. Några dagar senare medan jag sjöng sånger av lovprisning till Herren [i kyrkan] kände jag att en kraft kom in i mitt bröst som om det delade det och tog över hela min kropp och fick den att röra sig som om den var elektrifierad.

Glädjen jag kände var bortom den materiella världen. Min mun öppnades av sig självt och lovprisning kom ut ur mitt inre. Jag var förvånad och kunde inte förstå vad som hände. I mitt sinne sade jag: "Herre, vad är det här? Jag kommer dö av glädje!" Min tunga fick en vridning och jag började tala ett annat språk. Jag kunde inte förstå vad det var som hände. Inom mig blev jag bekymrad över vad människorna i kyrkan skulle säga. Människor kom för att ta barnet ur min famn och de ledde mig till kyrkans altare och uppmanade mig att knäböja. Jag stannade där ett tag medan jag rörde mig och talade andra språk.

Efter att min kropp lugnat ner sig och jag slutat tala gick jag upp och tillbaka till min plats alldeles förbryllad. Jag kände det som om jag gick på luft och en himmelsk frid överväldigade hela mig. Jag frågade min syster i Kristus, Anna, om hon visste vad som hade hänt mig och om hon kunde förstå vad jag hade sagt. Hon förklarade för mig att jag hade blivit döpt i den Heliga Anden och att vad jag talade var andra språk i enlighet med Bibeln. Allt detta var nytt för mig eftersom jag inte visste något om dopet i den Heliga Anden. Allt jag kan säga är att mitt dåliga humör blev raderat ur mig och att mitt liv fylldes av frid och glädje.

Några dagar senare efter denna upplevelse under nattens vila

Jag vaknade en natt och steg upp från min säng. Medan jag gick mot dörren tittade jag tillbaka mot sängen och såg min sovande man och till min förvåning låg även min kropp där vid sidan av honom. Jag förstod att jag var utanför min kropp igen, men den här gången var jag inte en formlös energi som rörde sig i snabb fart. Den här gången hade jag en kropp. Jag sträckte fram mina armar och tittade på denna nya kropp. Jag förstod att jag hade dött. Sedan såg jag mina barns sovrum och jag kände mig ledsen över att behöva lämna dem. Jag tänkte: "Nu när mina barn vaknar kommer de se att jag är död. De kommer att begrava mig och sen kommer de att glömma mig. De kommer inte att ha någon som tar väl hand om dem, stackars krakar".

Sedan knäböjde jag och började be: "Herre, jag ber dig, i namnet Jesus Kristus, din Son, återför mig till min kropp. Mina barn behöver mig." Jag kände en kraft som sakta lyfte upp mig från golvet och positionerade mig ovanpå min materiella kropp på sängen och jag började sakta komma ner tills jag kände att jag var helt inuti den. Genast försökte jag öppna mina ögon och röra dem, men min kropp var stel som en vägg. Alla ansträngningar att röra mig var förgäves. Jag blev desperat och jag började be: "Herre, jag ber dig, mina barn behöver mig; det finns ingen som kan ta hand om dem på ett bra sätt, återför mig till livet". Jag började känna som nålar inuti hela min kropp. Jag kände livskraften och slagen i mitt hjärta. Sedan öppnade jag mina ögon och den här gången öppnades dem. Sedan rörde jag mina fingrar för att kolla och dem rörde sig. Sedan hoppade jag ut ur sängen helt förundrad.

Jag sände ett brev till presiderande i Rikets Sal och berättade om mitt vittnesbörd. Senare fick jag ett brev som uteslöt mig från församlingen. Sedan dess är det inte tillåtet för Jehovas vittnen att tala med mig. Jehovas vittnen uteslöt mig men Jesus Kristus tog emot mig. Jag är redan 59 år och jag har aldrig haft en njurinfektion sedan Gud rörde vid min kropp. Varje dag i mitt liv fortsätter jag att lära mig mer och mer om Guds kärlek. Jag lever mitt liv i medvetenhet om att jag en dag kommer att lämna den här kroppen och att det finns en vacker och underbar Pappa som väntar på mig för att torka alla mina tårar och leda mig till Paradiset. TILL DEN ALLSMÄKTIGE HERREN VARE ALLT LOV OCH PRIS FÖR ALLTID. AMEN.

Genom denna erfarenhet lärde jag mig att eftersom jag inte trodde på Guds Son var jag i mörker. Och det var dit jag for.

Johannes 8:12 "Jesus talade till dem igen och sade: 'Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.'"

Matteus 8:11,12 "Och jag säger er: Många ska komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets barn ska kastas ut i mörkret här utanför. Där ska man gråta och gnissla tänder."

Matteus 25:30 "Och kasta ut den oduglige tjänaren i mörkret här utanför. Där ska man gråta och gnissla tänder."

Slut på vittnesbördet. Skrivet av Haydee Cortes och funnet på följande sida: <https://www.jehovahs-witness.com/topic/109513/ex-jehovah-witness-near-death-experience>. Översättning av Ronyah, Bibelbloggen.se.